Acea din totdeauna iarnă

Dacă doar ştii ce să-i ceri cănd se trece singur fiind drumul vivaldi acoperit de imagini ca de pe urma unui veac mai timpuriu troienit sub degete am să vă povestesc o cafea pusă cu delicateţe între miresmele fotografiilor înălbăstrite de ceară îmi va fi greu să te aduc de la o linişte la alta unde tăind vom naşte de cănd vin aceste sintagme de limpede nici nu mai caut nici nu mai îmi doresc întrebarea scormoneşte un teanc de reviste despre o lume îndepărtată de aspectul zilnic al caldarâmului prea încărcat cu nelinişte eu sunt întotdeauna cristalul neajuns de zgomot albul cearcăn al copacului singur fiind drumul către mine vivaldi

■Dan Iancu - Cronici inoperante

mi se asteaptă-nceput

ca şi cum ai dezveli un tăiş cald

o curgere de
ramuri
de peste
albastrul cernut

înafara ochiului

sau în lăuntrul
ochiului tău

între noi si voi
drumul ce ne
cuprinde răbdarea
nuielelor moarte
într-o geometrie
fără de timp

doar răsfirate cercuri

ne purtăm

haine de părinţi nenumiţi

şiruri de fântăni

precum neclintita
urmare a cântului

dinspre seară
înspre

aceeași dimineață
doar de ziua-ntâi

nici măcar o
săptămână nu mai
are ieșire din iarnă

din noi

■Fotografii - Dinu Lazar